

Студентська соціально-психологічна служба як додатковий вид підготовки фахівців соціальної сфери

Гребінь Лілія Олегівна

**канд.пед.н., старший викладач кафедри соціальної педагогіки та
соціальної роботи Уманського державного педагогічного університету
імені Павла Тичини**

Студентська соціально-психологічна служба факультету соціальної та психологічної освіти Уманського державного педагогічного університету імені Павла Тичини була заснована 15 березня 2010 року.

Основні пункти положення про Студентську соціально-психологічну службу:

1. Студентська соціальна служба (далі - Служба) є спеціалізованим формуванням міського центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді (далі - Центр), яке створюється при Уманському державному педагогічному університеті ім.. Павла Тичини

2. Служба у своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, актами Президента України та Кабінету Міністрів України, іншими нормативно-правовими актами, даним Типовим положенням про студентську соціальну службу.

3. Службу може бути утворено за наявності необхідної матеріально-технічної бази, зокрема приміщень, які відповідають санітарно-гігієнічним нормам і вимогам пожежної безпеки.

4. Метою діяльності Служби у вищих навчальних закладах України є розв'язання соціальних проблем та поліпшення становища студентської молоді, надання комплексу соціальних послуг студентам, створення сприятливих умов для їхньої самореалізації та самовдосконалення.

5. Основним завданнями Служби є:

- 1) створення сприятливих умов для реалізації соціальних прав студентів;
- 2) сприяння успішній адаптації студентів першого курсу.
- 3) здійснення профілактичних заходів щодо попередження негативних явищ у студентському середовищі;
- 4) підтримка і розвиток волонтерського руху в студентському середовищі;
- 5) реалізація програм соціального становлення та соціальної підтримки студентів у межах національних та державних цільових програм.

Служба є активним захисником прав дітей і у своїй волонтерській роботі ставить завдання – забезпечити вихованцям дитячих установ повноцінне соціальне виховання [1, 2]. Отож, служба 7 років тому взяла шефство над уманським притулком для дітей, нині центром соціально-психологічної реабілітації дітей у місті Умані [4]. І реалізовує наступні напрямки роботи в ньому:

1. збір гуманітарної допомоги (одяг, взуття, канц.товари, побутова хімія, іграшки, зокрема волонтери зробили значний внесок для створення бібліотеки в притулку);

2. культурно-масова робота (організація свят, екскурсій, квестів, спортивних змагань, вечорниць, тощо).

3. соціальна робота, що покликана адаптувати та прискорити процес соціалізації дітей, що потрапили у складні життєві обставини. Реалізація даного напрямку – це тематичні поїздки на природу, такі як: «Великі пригоди маленьких індіанців», «Козацькі забави», «Потоваришуємо з лижами», тощо). Основним завданням волонтерів при реалізації будь-якого напрямку роботи – є пряма взаємодія з дітьми. Тобто не просто прийти і показати вихованцям сценку чи спектакль, чи принести подарунки, а обов'язково має бути спільна робота з дітьми, чи то ігри, чи вистави, тобто будь-яка робота містить спільну діяльність дітей і волонтерів. Така робота, по-перше, значно покращує роботу притулку в плані соціалізації його вихованців, адже основною ідеєю нашої

роботи є не співчуття а глибоке бажання показати цим дітям, що вони не самотні, що вони нам потрібні і що найголовніше – мінімум 20 юнаків та дівчат їх люблять просто так[3].

А по-друге, що є не менш важливим, волонтерська робота забезпечує ґрунтовну, цілісну та живу практику для студентів-волонтерів. Щоразу ми зустрічаємося з відкритими та неочікуваними педагогічними ситуаціями, які треба миттєво вирішувати. Студенти в реальних обставинах, а не з книжок набираються досвіду: як вирішувати дитячі конфлікти, як протягом відведеного часу тримати увагу і цікавість дітей, як завойовувати їх довіру і дружбу, як давати відповіді на гострі запитання і при цьому ні на секунду не забувати про основне правило, що ми собі самі обрали «Не зашкодь». Така взаємодія з дітьми надзвичайно надихає волонтерів, дає стимул для розвитку і росту. В результаті, вони швидше аналізують будь-які проблеми, знаходять нестандартні рішення, а головне – вільно себе почувають спілкуючись з дітьми у інших навчальних закладах чи дитячих таборах. У 18 років вони вже самореалізують себе у своїй професії, чи то соціального працівника, чи соціального педагога чи практичного психолога.

Список використаних джерел:

1. <http://fspu.udpu.org.ua/>
2. <http://ssps.udpu.org.ua/>
3. https://vk.com/album8676157_109105579
4. <http://www.detdom.info/detdom/oblasniy-mizhregionalniy-pritulok-dlya-ditey-m-uman>